

det noget andet, jeg skal ikke betegne: det med et Navn, jeg er bange for da at komme i Konflikt med Formandens Klokke. Men, som sagt, der var en hel Del Ting i det ærede Medlems Foredrag, som jeg vil anholde. Det gælder jo om, at enhver fejler for sin egen Dør.

Det ærede Medlem kom under sin Karakteristik af Reformpartiet til at omtale den Forskel, der skulde være paa de Lærere og Redaktører, der sidde i Reformpartiet, og dem, der sidde i Socialdemokratiet. Der staar i Fortrykket: „Ogsaa Socialdemokrater have Redaktører, Sagførere og Skolelærere i deres Midte. Ja, det er fuldkommen rigtigt, men der er den store Forskel, at hos os ere de valgte af det paa almindelig Valgrets Grund organiserede Parti, men i Venstrereformpartiet ere de selvskrevne mere eller mindre.“ Der kunde dog være Grund til at faa nogle Oplysninger af det ærede Medlem om, hvad han mener med disse mystiske Udtalelser. Det forekommer mig, at de Lærere og Redaktører, vi ganske vist have indenfor Reformpartiet, ere valgte af den almindelige Valgret i lige saa høj Grad, som den samme Slags Folk indenfor Socialdemokratiet er det. Og opstiller man en Sammenligning mellem Antallet af Lærere og Redaktører indenfor Reformpartiet og indenfor Socialdemokratiet, viser det sig, at disse indenfor Socialdemokratiet udgøre 50—60 pCt. af samtlige Rigsdagsmænd, medens de indenfor Reformpartiet udgøre 15—20 pCt. Det er det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, der har foranlediget mig til at undersøge dette Forhold, i og for sig anser jeg det ikke for at være saa særdeles vigtigt. Det, det kommer an paa, er netop, at man faar den Mand valgt, som efter den specielle Befolknings Ønsker kan varetage Kredsen Interesser. Da det ærede Medlem som sagt er kommen ind paa dette, kan det være rart at faa en Oplysning om, hvad Forskel der er paa disse Mennesker, der alle ere valgte af den almindelige Valgret, men hvoraf der er adskillig flere indenfor Socialdemokratiet end indenfor Reformpartiet.

Fremdeles kom det ærede Medlem med en lang Række Udtalelser om Reformpartiets Presse, han sagde, at Ytringsfriheden paa mange Maader blev kvalt netop i denne Presse, og at paa adskillige Steder var det saadan, at en enkelt Mand ejede Bladet, og paa andre Steder var det en lille Klike Aktionærer, der ejede Bla-

det, medens derimod Socialdemokratiets Presse ejedes af Arbejderne selv. Men fordi Arbejdernes Organisationer eje den socialdemokratiske Presse, er det alligevel ikke Arbejderne, der bestemme, hvad der skal staa i de socialdemokratiske Blade. Man har netop set, at paa Grund af, at Ytringsfriheden ikke blev saa lidt kneblet indenfor Socialdemokraterne, har dette ført til, at man fra yderliggaaende socialdemokratisk Side har følt sig foranlediget til at oprette et Blad, fordi de ikke kunde faa det optaget i „Social-Demokraten“, de særlig havde paa Sinde. At der i Reformpartiet skulde være en lille Klike af Aktionærer, som ejede Bladene, forholder sig ikke rigtigt. Der er naturligvis mange Steder Aktionærer, men det er mange Aktionærer med faa og smaa Aktier, som eje Reformpartiets Blade, og det mener jeg er rigtigt, thi derved bliver det ikke saaledes, at alle Reformpartiets Blade ere et Ekko af hverandre, hvad Socialdemokratiets i Virkeligheden ere. (*Alfred Christensen: De Bergske Blade!*). Det ærede Medlem, der analyserede alle Partier skarpt, omtalte, at ogsaa Højre havde faaet sine Rebeller, som Venstre har faaet det. Jeg skal minde om, at Socialdemokratiet ogsaa har sine, og det endda ikke saa ganske faa.

Der er fra forskellig Side og ikke mindst fra det ærede Medlems forlangt, at overalt i det offentlige Liv skulde man forlange en skarp Udrensning, og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at vi maa søge at komme til Bunds, saa at vi kunne faa den Mængde Snavs og Smuds, som er kastet ind i det offentlige Liv, bort og komme ind i renere Tilstande for Fremtiden. Men naar det ærede Medlem udtaler sig saaledes, bør han ogsaa huske, at man indenfor det socialdemokratiske Parti i høj Grad trænger til en Udrensning. Man vil have lagt Mærke til, at et af Borgerrepræsentationens Medlemmer, altsaa en Mand, det ærede Medlem sidder sammen med, gentagne Gange er bleven sigtet for noget meget graverende paa den Tid, da han stod som Bestyrer for Svendborg Margarinefabrik, der skulde give Socialdemokratiet Guld og grønne Skove, men som desværre viste sig at gaa den forkerte Vej. Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds retter sine skarpe Vaaben mod alle andre Partier, maa der ogsaa i hans eget foregaa en grundig Udrensning,